

ske overgangsproces, der har stået på i 4 år, tilbage til start. Forslaget indebærer jo et fornyet diktat udefra om, hvordan irakerne skal lede deres land. Og Enhedslisten har altså totalt overset, at Irak har en grundlov, der er vedtaget ved en folkeafstemning, og at Irak er i gang med at forberede en ny.

Irakerne har været igennem en demokratisk proces, hvor det irakiske folk ved indtil flere lejligheder har stået i stemmeboksen og haft indflydelse på deres egen fremtid. Det må vi da respektere. Det er ikke Enhedslisten, der skal styre Irak, det skal irakerne selv. Vi vil støtte irakerne i at komme videre ad den vej, de selv vælger at gå.

Regeringen bakker op om forsoningsprocessen i Irak, og jeg skal ikke lægge skjul på, at stilstanden i forsoningsprocessen er utilfredsstillende. Derfor bidrog Danmark ved mødet i Sharm el-Sheikh her den 3. maj 2007 til at lægge ekstra pres på den irakiske regering for at foretage den nødvendige forsoning og inkludering af alle. Men der er altså en vis fremdrift i lovgivningsarbejdet i Bagdad, og vi skylder vores irakiske parlamentariske kolleger, der nogle gange arbejder med livet som indsats, at fortsætte støtten til at udvikle det unge irakiske demokrati i en bæredygtig retning.

Den støtte, regeringen ønsker at give Irak, har to overordnede mål. Det ene er at hjælpe irakerne til selv at overtage ansvaret for deres egen sikkerhed, og det andet er at støtte den folkevalgte regering i forbindelse med genopbygning af landet, herunder støtte til et bæredygtigt demokrati. Fremdrift i forsoningsprocessen er et vigtigt element i opfyldelsen af disse mål.

Enhedslistens forslag er på nogle punkter ude af trit med irakernes egne ønsker. Nogle af ideerne er for længst i gang med at blive gennemført, og nogle ideer går altså ud på at rulle den demokratiske proces i Irak tilbage. Derfor må jeg på regeringens vegne opfordre til, at beslutningsforslaget forkastes.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Tak. Der er ønske om en kort bemærkning. Hr. Rune Lund, værsgo.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Det her forslag om en freds- og forsoningsplan er ikke et færdigt forslag fra Enhedslisten – det er jo irakerne, der bestemmer i Irak – men det bygger selvfølgelig på nogle af de erfaringer,

som vi har fået efter 4 års krigsførelse i Irak. Man må spørge sig selv: Hvordan synes udenrigsministeren selv det går?

Det går ikke særlig godt. Der er borgerkrig i Irak. Så en af forudsætningerne for, at de her ting overhovedet vil kunne lade sig gøre, er, at den nuværende strategi og den nuværende udenlandske militære tilstedeværelse ophører, sådan at man derefter vil kunne igangsætte nogle af de her initiativer.

Man må også sige, at der da helt klart er nogle initiativer i det her, som går langt videre end det, regeringen vil. Niveauet for krigsskadeserstatning her er jo langt større, fordi forslaget går ud på, at man skal fortsætte med at bruge den samme sum penge, man bruger på militær i dag, fremover, bare i stedet for på civil genopbygning og krigsskadeserstatning og på hele flygtningeproblematikken.

Hvordan synes udenrigsministeren egentlig det går med den nuværende situation og genopbygningsindsats?

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det er jo sådan med hr. Rune Lund, at han kan stille de samme spørgsmål hele tiden. Altså, det her spørgsmål: Hvordan synes du selv det går? stiller hr. Rune Lund konstant. Jeg har egentlig hørt ham stille det i hver eneste debat. Prøv dog lige at bruge Folketingets tid lidt bedre i stedet for bare at promovere hr. Rune Lund ved at sige det samme hele tiden.

Der er ting, der går dårligt, og der er ting, der går bedre. Lad mig sige, at indkomsten pr. indbygger er steget fra et lavpunkt på omkring 480 US-dollar i 2003 til 2.060 US-dollar i 2007. Lad mig sige, at hvor der i starten af 2003 ikke fandtes nogen form for uafhængige medier, var der i marts 2006 54 kommercielle tv-stationer, 114 kommercielle radiostationer og 268 uafhængige aviser og tidsskrifter. Hvor der i maj 2003 ikke var nogen dommere uddannet i henhold til moderne retsstandsprincipper, var der i januar 2007 ca. 800 uddannede dommere. Det er dog bedre end 0. Den officielle arbejdsløshed i Irak lå i 2003 på 50 pct. I december 2006 var den på mellem 25 og 40 pct., afhængigt af hvor man målte den henne.

Kl. 17.05

Så der er altså fremgang, og der er tilbagegang. Tilbagegangen kan vi jo alle se, men fremgangen er den, hr. Rune Lund har svært ved at få øje på.